

[Patursson.]

om NATO blev foretaget for 4 år siden. Disse vedtagelser er overbragt den danske regering af det færøske landsstyre.

Jeg tillader mig at citere disse lagtingsvedtagelser. Den første fra 1960:

„Føroya løgting mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellis- ella Eiðisstøðini og noktar fyri, at kriggsútgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóoki.“

Den anden vedtagelse fra 1970 lyder sådan:

„Føroya løgting biður landsstýrið siga ríkisstjórnini frá, at tað sambært løgtingsviðtøku frá 13. april 1940 er løgtingsins støða, at Føroyar verða hildnar uttan fyri ósemjur landanna millum og hermálsligar samgongur, og at løgtingið sambært løgtingsmál nr. 14/1960 mótmælir, at hermenn verða knýttir at Sornfellisella Eiðisstøðini og noktar fyri, at krigsútgerð verður goymd á føroyskum land- ella sjóoki.“

Landsstýrið verður samstundis biðið heita á ríkisstjórnina um at kanna likindini nú at seta hesar løgtingsviðtøkur i verk.“

Disse vedtagelser er som oplyst fra 1960 og 1970, så det tager øjensynlig lang tid med den respekt, som udenrigsministeren omtalte. Her i landet og også her i folketinget har man diskuteret livligt hastighedsgrænser for kørsel på landevejene, men her i disse sager gælder øjensynlig en hastighedsgrænse på 0.

Men nu er der jo kommet en ny regering, så forhåbentlig går det lidt hurtigere denne gang. Og såfremt dette sker, skal det ikke, i hvert fald ikke inden for dette område, skorte på færøsk respekt for den siddende regering. Og jeg kan garantere for, at den vil komme prompte, så snart den danske foreligger.

Maigaard (SF):

Jeg vil gerne fremsætte et par bemærkninger til hr. Knud Jespersen, og det må vel så blive, for at bruge hans egen helt urimelige betegnelse om vores standpunkt, jeg citerer „fra den yderste spids vendt mod den socialistiske verden.“ Men så er det sagt.

Det, der har båret mit partis synspunkt i dag, har været to hovedsynspunkter. Det ene er, at vi støtter den afspændingspolitik, vi hilser med glæde den afspændingspolitik, som vi har set i de senere år, og som bl. a.

er gennemført gennem aftaler mellem Sovjetunionen og USA om Tyskland og mange andre ting, jeg ikke behøver at gøre nøjere rede for; det har mit partis ordfører så fortrinligt gjort. Vi går ind for afspændingen, men vi er bange for, at man i ly af afspændingen gennemfører en stormagtsopdeling af verden, hvor der bliver en sammenhæng mellem afspændingen og forsøgene på at dele verden op imellem stormagterne. Og dér peger vi på, at de resultater, som den amerikanske imperialisme har forårsaget i Chile, formentlig har noget at gøre med, at man har delt verden op imellem sig. Jeg forstår, at vi er enige med hr. Knud Jespersen og hans parti, når vi tager afstand fra begivenhederne i Chile, fra stormagtsinterventionen. I det, der skete i Chile, dér er vi enige. Men der er jo også den anden side af sagen, og det er derfor, det er spændende at høre, hvad hr. Knud Jespersen siger, og hvad han ikke siger, og hvad han meget nødig vil sige, altså dér, hvor det skal ud mellem sidebenene — det var vist nærmest ålen, der snoede sig, da hr. Knud Jespersen var på talerstolen, når vi drøfter den anden side. For dér har vi også efter vores mening set forsøg på stormagtsdominans også i ly af afspændingspolitikken. Og dér har vi nævnt som et eksempel blandt andre indmarchen i Tjsekoslovakiet i 1968.

Og så har vi spurgt, og det synes vi vi har krav på at spørge om, og det har offentligheden krav på at få at vide: hvor står hr. Knud Jespersen og hans parti egentlig i den sag? Og så stiller hr. Knud Jespersen sig op og siger, at det må jo skyldes, at man ikke kan læse indenad, og det må vel også skyldes, at man ikke hører efter, når hr. Knud Jespersen taler. Dertil er kort at sige, at jeg synes selv, jeg læser rimelig godt indenad, og jeg synes også, jeg plejer at høre efter, også når hr. Knud Jespersen taler, og jeg må sige, at det stadig er uklart for mig, hvor hr. Knud Jespersen står i den sag. Jeg synes, det er vigtigt at få det klaret, fordi det har noget at gøre med, i hvilket omfang man — i ly af afspændingen, som vi hilser med glæde — skal acceptere en stormagtsopdeling af verden under afspændingen.

Jeg tror godt man kan sige, at spørgsmålet om, hvordan man stiller sig til den sovjetiske indmarch i Tjsekoslovakiet i 1968, er et enkelt og klart spørgsmål, et